

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010101
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8520010101.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.06.2020, v trestnej veci obžalovaného W. W. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/23/2020 zo dňa 11.05.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného W. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom sp. zn. 1T/23/2020 zo dňa 11.05.2020, v trestnej veci proti obžalovanému W. W. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zákona uznal obžalovaného W. W. Č., nar. XX.XX.XXXX v S., R.. S. H., trvale bytom B. Y., R.. W. L., v súčasnosti vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov, vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.12.2019, v čase okolo 14.30 hod. vstúpil do priestorov Obecného úradu Vyšné Ružbachy s popisným číslom 243, okr. Stará Ľubovňa, kde vošiel do miestnosti odborných referentov, v ktorej sa v tom čase nachádzali zamestnankyne Obecného úradu Vyšné Ružbachy, a to konkrétne X. X., bytom Z. XX, U. T., bytom B. Y. XXX, V. W., bytom B. Y. XXX a X. Q., bytom B. Y. XXX, ktorým sa pod vplyvom alkoholických nápojov nebezpečne vyhrážal, a to takým spôsobom, že po predchádzajúcej komunikácii sa začal správať agresívne, rozhadzoval a búchal rukami po stole, začal zo stola zhadzovať veci, vrátane výpočtovej techniky, do ktorej kopal, kde pri tomto jeho konaní sa agresia vystupňovala a vyššie uvedeným zamestnankyniam sa vyhrážal, že keď pôjde on, pôjdu aj oni, že bude konať s nožom a bude vraždiť, že ich podpáli a nech sú radi, že ich ešte nevypálil, resp. že ešte nevyhoreli, čo u nich vzbudilo dôvodnú obavu o ich život a zdravie, že svoje vyhrážky aj uskutoční.

Za to mu uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, trest odňatia slobody na 20 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o práve na opravný prostriedok, na hlavnom pojednávaní, ale len proti výroku o treste, ktorý mu bol uložený, podal obžalovaný odvolanie, ktoré následne, písomne, prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil tým, že výmeru trestu považoval za neprimerane prísnu vzhľadom na to, že vyhlásil, že spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, tento oľutoval, počas konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, vzhľadom na okolnosti

prípade a jeho následok, vzhľadom na svoj postoj k trestnému stíhaniu a spoločenskú nebezpečnosť predmetného skutku. Poukazoval aj na to, že v čase spáchania skutku nebol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, predošlé tresty vykonal, a preto v jeho prípade je podľa jeho názoru možné uloženie trestu odňatia slobody s odkladom na primeranú skúšobnú dobu. Aj po zohľadnení predchádzajúcich odsúdení by bol, podľa jeho názoru, trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby postačujúci tak na ochranu spoločnosti, tak na jeho prevýchovu, ako i na odradenie obžalovaného od páchania ďalšej protispoločenskej činnosti a za dostatočné i v smere vyjadrenia morálneho odsúdenia spoločnosťou. Obžalovaný tak navrhol, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku sám rozhodol alebo pre neprimeranosť trestu vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, postupoval v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezametne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

V prejednávanej veci, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že celý výrok o treste, ktorý bol odvolateľovi uložený, je odôvodnený, zákonný a je výsledkom správneho postupu konania.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Odvolací súd dokazovanie doplnil len o správu o správaní sa obžalovaného vo výkone väzby.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že odkazoval na záujem na dosiahnutí účelu trestu a na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona. Pri svojom závere, že pre čo najplnohodnotnejšie zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v smere individuálnej, ako aj generálnej prevencie, i v smere vyjadrenia morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou, je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pri strede zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, a to na 20 mesiacov nepodmienečne, poukazoval na to, že v predmetnej veci sa úmyselného trestného činu obžalovaný dopustil napriek tomu, že v minulosti už za obdobné protiprávne konania, kvalifikované ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, bol postihovaný a na to, že dotknuté sankcie uložené mu za obdobné konania v minulosti, ktoré navyše považoval za viac než mierne, sa u obžalovaného zrejme minuli zamýšľanému výchovnému účinku, keď namiesto toho, aby sa takýmto konaniam vyvaroval, napriek všetkým jeho doterajším odsúdeniam za doteraz ním spáchané trestné činy a napriek doposiaľ mu v trestných konaniach uloženým a vykonaným trestom odňatia slobody svoje správanie vystupňoval až do opätovnej trestnej činnosti.

Krajský súd sa po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti v podstate stotožnil s rozhodnutím okresného súdu.

V zmysle ustanovenia § 34 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okrem toho, hľadiská, na ktoré súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery najmä prihliada, sú podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd oprávnené prihliadal na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. K zohľadneniu napomáhania páchatel'a pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom ako poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n) Tr. zákona je totiž namieste poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016, uverejnené pod č. 44/2017, podľa ktorého, súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie v zmysle zistenia skutkového stavu veci je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. To platí nielen pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku, ale aj pri riadnej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Dôvodom je nemožnosť zohľadňovania rovnakej okolnosti viacnásobne, vyplývajúca z ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zákona. Priznanie sa je teda poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n) naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa, pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, preverka výpovede na mieste činu).

Komplexnejší obraz o trestnom čine bol však získaný najmä z dôkazov nezávislých na vôli obžalovaného, výsluchmi všetkých štyroch poškodených žien a nepriameho svedka Q.. Orgány prípravného konania už takto mohli objasniť čin do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba a súd mohol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine bez vykonávania dokazovania k výroku o vine. To, že sa obžalovaný nechal osobne vyšetriť znalcom v rámci vyšetrenia duševného stavu, bolo dostatočné, podľa názoru odvolacieho súdu, zjavne v prospech obžalovaného, zohľadnené v uloženej výmere trestu.

Súd prvého stupňa dostatočne podrobne poukázal na priestupkovú a trestnú minulosť obžalovaného, na jeho negatívne hodnotenie z miesta bydliska. Odvolací súd nemohol uvedené zistenia prehliadnúť a musel konštatovať zo skutočnosti, že v rámci svojej trestnej minulosti, keď od roku 2011 do 2015 až v šiestich prípadoch vykonal trest odňatia slobody, pričom naposledy bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/1/2018 za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, pričom uložený mu bol taktiež nepodmienečný trest odňatia slobody na 10 mesiacov vykonal dňom 21.08.2018, že nepochybne vedel, že má prestať páchať trestnú činnosť a že má viesť riadny život, najmä nemá páchať žiadne úmyselné trestné činy. Namiesto toho došlo v jeho prípade k recidíve, k opätovnému spáchaniu úmyselnej trestnej činnosti, navyše násilnej povahy voči viacerým ženám, a to v relatívne /vzhľadom na intenzívnu trestnú minulosť obžalovaného/ v krátkom čase po vykonaní predchádzajúceho trestu odňatia slobody. Pritom ani v ostatnej oblasti svojho spoločenského života neprejavil zásadné polepšenie, čo vyplýva z jeho priestupkovej minulosti a negatívneho hodnotenia z miesta bydliska. Také správanie páchatel'a potom skôr smeruje k vyššiemu stupňu obavy, že pokiaľ nedôjde k zákonnému zásahu do jeho osobnej slobody intenzívnejšou sankciou, sú možnosti nápravy páchatel'a a dosiahnutie účelu trestu ohrozené a páchatel' bude protiprávnu činnosť úmyselne opakovať aj v budúcnosti. Za takých okolností ukladanie miernejšieho trestu bez zásahu do osobnej slobody páchatel'a by nepochybne bolo v rozpore so záujmom nielen na individuálnej, ale aj na generálnej prevencii.

Na druhej strane obžalovaný sa vie správať aj spôsobom, pri ktorom, ako to vyplýva zo správy o jeho správaní sa vo výkone väzby, aj keď nedosiahol žiadnu disciplinárnu odmenu, nebol mu uložený ani disciplinárny trest, správa sa slušne a disciplinovane, k príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správa na požadovanej úrovni, medzi ním a obvineným umiestneným spolu v cele sa nevyskytli žiadne nezhody. Takéto spoločensky žiaduce správanie obžalovaného svedčí v jeho prospech. Preto aj keď, podľa odvolacieho súdu, vzhľadom na spoločensky nepriaznivé správanie sa obžalovaného pred tým, ako spáchal predmetný skutok, by bol odôvodnený skôr záver o potrebe ukladania trestu odňatia slobody v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby za okolnosti, že odvolanie proti výroku o treste okresný prokurátor nepodal, možno považovať trest uložený súdom prvého stupňa síce za mierny, ale odôvodnený a zákonný.

Odvolací súd nezistil zákonný dôvod, pre ktorý by mohol podanému odvolaniu vyhovieť a zmierniť trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený v dvojnásobnej výmere naposledy uloženého trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa odôvodnene a zákonne dospel aj k výroku o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody, a tak na toto odôvodnenie odvolací súd odkazuje.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.